

Nușă

George Coșbuc

- „Nușă, dormi? N-auzi cum bat?

Vino și-mi deschide ușa!”

- „Cine ești?”, întreabă Nușă.

- „Vladu sunt, al tău bărbat.”

- „Nu ești Vladu. Știu eu bine.

Vladu până-n zori nu vine!”

- „Nu sunt Vladu? Nușă, taci!

Nu-mi cunoști tu vorba, dragă?”

- „Vorba-i a lui Vladu-ntreagă.

Ei, dar poți să ți-o prefaci.

Tu mă crezi că sunt ca toate;

Să mă-nșeli! Dar nu să poate!”

- „Vrei să-ți jur că nu mințesc?

Uite, nu-mi ajute Sfântul!”

- „Ce-mi ajută jurământul?

Juri și furi, și eu plătesc.

Spune-mi semne, să știu bine,

Vladu ești ori altul cine!”

- „Nușă, fă! Ce semn voiești?

Colo-n colț pe-o masă frântă

Ai în chip pe Maica sfântă.”

- „Am! Dar Vladu tot nu ești!

Toți cari la noi în casă

Știu pe Maica de pe masă!”

- „În dulap ai, draga mea,

Zece ruble-ntr-o cutie.”

- „Am! Dar și cumătra știe;

Și tu știi, că-ți spuse ea!

Nu ești Vladu: mergi în pace,

Ești șiret, nu te prefăce!”

- „Nu vii. Nușă? Tot nu vii?

Ai un semn sub țâța dreaptă.”

- „Vladule, tu ești! Așteaptă!

Asta numai tu o știi!”

Ea acum deschide ușa -

Câte-or fi râzând de Nușă!